

librportal.org.ua; слайд-шоу «Так святкували у Долинській ЦБС», присвячене Всеукраїнському дню бібліотек, – на <http://libinnovate.wordpress.com>).

Крім того, корисними є зустрічі з провідними бібліотечними фахівцями інших регіонів. Так, директор ЦБС Л. Фреїв чимало досвіду набула, беручи участь у бібліотечних конференціях та семінарах в АРК, Закарпатській, Донецькій, Херсонській областях, у складі делегації ознайомила з досвідом роботи бібліотек Республіки Польща. Це позначилося на загальній організації роботи в Долинській ЦБС як інформаційного та соціокультурного центру, удосконаленні технологічних процесів в обслуговуванні користувачів за допомогою новітніх комп'ютерних технологій, на взаємодії з іншими бібліотеками та організаціями.

Долинська ЦБС має авторитет як серед громади району, так і у місцевої влади, котра підтримує бібліотеку, сприяє покращенню їхньої матеріально-технічної бази, збереженню всієї мережі. Напри-

клад, упродовж останніх трьох років поліпшилися умови роботи низки бібліотечних закладів: бібліотека-філія с. Мислівка переїхала в нове приміщення, додаткові приміщення отримали бібліотеки-філії сіл Кня-жолука та Шевченкове; проведено капітальні ремонти в книгозбірнях сіл Гериня, Н. Мізунь, Гошів; переведено з пічного на автономне опалення Вигодську селищну публічну та дитячу бібліотеки-філії с. Кальна. Щорічно з державного бюджету виділяються кошти на передплату періодичних видань. Кожна сільська бібліотека отримує від 9 до 15 назв газет і журналів.

Сучасна публічна бібліотека неможлива без постійної внутрішньої трансформації, удосконалення виробничих процесів, зовнішніх зусиль, що мають бути спрямовані на виконання і розвиток властивих їй базисних функцій. А методична служба повинна бути її навігатором та вірним помічником у цьому.

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

*Є. Амеліна, В. Пілярчук,
програма «Бібліоміст» («Глобальні бібліотеки-Україна»),
Рада міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX)*

ІННОВАЦІЙНІ ПОСЛУГИ СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ БІБЛІОТЕК

ПРОГРАМА «Бібліоміст» – це партнерська робота Ради міжнародних наукових досліджень та обмінів (IREX), Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), Міністерства культури України та Української бібліотечної асоціації, на підтримку якої Фондація Білла та Мелінди Гейтс надала грант – 25 млн доларів США. Для сприяння досягненню цілей програми корпорація Microsoft безкоштовно передає публічним бібліотекам України програмне забезпечення на суму близько 9 млн доларів США. «Бібліоміст» – чотирирічна програма, покликана перетворити бібліотеки на сучасні громадські центри та збільшити їх роль в українському суспільстві.

Проект допомагає модернізувати доступ громадян України до інформації в публічних бібліотеках шляхом обладнання сучасною технікою та проведення необхідного навчання для бібліотекарів.

До 2013 р. у рамках програми більш як 1 600 публічних бібліотек України буде обладнано комп'ютерами з вільним доступом до Інтернету. До комплектів техніки також входять сканери, принтери, веб-камери та навушники. Фахівці бібліотек, які долучаться до програми, пройдуть навчання в галузі новітніх технологій і бібліотечних інновацій на базі 25 тренінгових центрів, що функціонують у кожній області й АР Крим.

ПРОПОНУЄМО вашій увазі матеріал, в якому розкриваються позитивні зміни, нові тенденції, що спостерігаються в бібліотеках України завдяки реалізації програми «Бібліоміст»

Якими мають бути сучасні українські публічні бібліотеки? Чи якими вони вже є? І якою є думка щодо цього користувачів бібліотечних закладів? Відповіді на ці запитання – у коментарях користувачів.

Ю. Цекова, медичний працівник, користувач бібліотеки-філії № 4 ЦБС публічних бібліотек для дорослих м. Дніпропетровська, обладнаної комп'ютерами з широким доступом до Інтернету за програмою «Бібліоміст»:

– У жовтні 2010 р. я вперше прийшла до бібліотеки, щоби скористатися Інтернетом. Добре, що працівники допомагають навіть абсолютним початківцям, бо самій було би складно опанувати ком-

п'ютерну програму «Скайп». У бібліотеці я змогла безкоштовно поспілкуватися з братом-моряком, який на той час перебував в одному з портів Республіки Бангладеш. Стало так тепло на душі! Я дуже рада й горда, що наша бібліотека – це сучасний центр, який дає змогу всім охочим спілкуватися з близькими та друзями, стираючи кордони та відстані.

А. Казаков, художник, керівник арт-студії «Етюд» з м. Чугуєва Харківської області (батьківщини І. Репіна), активний користувач та учасник поетичного клубу при районній бібліотеці з 2000 р.:

– Завдяки Інтернету розширилися можливості навчати початківців живопису. Я можу безкоштовно спілкуватися та обмінюватися досвідом із зарубіжними колегами, з якими познайомився під час щорічних пленерів у Чугуєві. Ще

важливіше те, що за допомогою Інтернету в бібліотеці я можу знаходити методичні та наочні матеріали, а також для неперервності творчого процесу проводити дистанційне навчання учасників студії в тому разі, якщо вони не можуть прийти на заняття через віддалене місцезнаходження, хворобу чи інвалідність.

В. Тимофеева, студентка факультету інформаційних технологій Університету третього покоління, що діє у Центральній міській бібліотеці ім. Л. Толстого м. Шостки (Сумська обл.):

– У нас вдома комп'ютер уже шість років, але за ним весь час працював мій син і в мене не було доступу, тому я прийшла

в бібліотеку. Інтернет дає мені можливість спілкуватися із сином, коли він у відрядженнях, а також із моєю племінницею у Німеччині та подругою в Ізраїлі. За допомогою комп'ютерної програми «Скайп» разом із подругою ми співаємо пісень, згадуємо молодість. Це все не так уже й складно. Бібліотека допомогла мені навчитися. Гадаю, у мене все вийшло, тому що до мене ставилися не як до недотепи-початківця, а з повагою.

Отже, виходить, що сучасна бібліотека – це і арт-студія, і центр для спілкування, і місток, що пов'язує з рідними, і навчальний заклад, і незамінний ресурс для людей похилого віку та громадян з обмеженими можливостями...

Нерідко буває й так, що бібліотекар стає помічником у безвихідній ситуації. Наприклад, жителька с. Довгоші Млинівського району Рівненської області дізналася про спадщину в Росії, але не знала, як вирішити питання щодо оформлення права на власність. Бібліотекар місцевої публічно-шкільної бібліотеки І. Мельничук допомогла відвідувачці знайти спеціалізовані веб-сайти, які містили інформацію щодо вимог відповідних статей законів Російської Федерації. Завдяки цьому читачці не довелося їхати за юридичною консультацією до райцентру, розташованого за 48 км. Пані Мельничук зазначила, що такі звернення не рідкість: «Якщо Ви живете в селі, куди звернутися? У газетах і журналах про таке не пишуть. Інтернет дає хоч якусь ниточку, щоби розплутати клубок питань». Отримавши безкоштовну та якісну відповідь на свій інформаційний запит, читачка підготувала всі необхідні документи і нині вже є власницею нерухомості за кордоном.

Р. Коротеева (до речі, колишній бібліотекар), яка проживає неподалік м. Артемівська, що на Донеччині, кілька десятиліть тому працювала протягом 10 років на Крайній Півночі Росії. Аби врахувати це при визначенні розміру пенсійних виплат, їй необхідно було отримати довідку про зарплату від колишнього роботодавця. Проте впродовж семи місяців відповідь від підприємства на офіційний запит Пенсійного фонду так і не надійшла. Ситуацію вирішили працівники місцевої бібліотеки. Вони допомогли пані Коротеевій знайти контакти міського архіву м. Сургута, через який їй вдалося відшукати організацію, що змінила свою назву. Готуючись до розгляду справи, пані Раїса зазначила: «Головне, що завдяки бібліотеці та Інтернету я змогла підготувати необхідні документи».

Дедалі більше бібліотек запроваджують послуги з доступу до ресурсів із правових питань. Наприклад, 2010 р., до Дня юриста (8 жовтня), Чернігівська ОУНБ ім. В. Г. Короленка організувала власний Центр правової інформації, що співпрацює з міським управлінням юстиції та Чернігівським державним інститутом права, соціальних технологій та праці. У Центрі користувачів особисто і через Інтернет консультують спеціалісти з права, а студенти-волонтери допомагають знаходити інформацію на урядових сайтах, спеціалізованих блогах і форумах.

**Консультація у Центрі правової інформації
Чернігівської ОУНБ**

Бібліотекарі зазначають, що найчастіше за допомогою звертаються люди, котрі мають нижчий за середній рівень доходів, та з приємністю згадують, як літнє подружжя прийшло до них із шампанським та іншими частунками, щоби відсвяткувати перерахування пенсій.

14 січня 2011 р. міське управління юстиції відкрило громадську приймальню в Артемівській центральній міській бібліотеці (Донецька обл.).

Працівники Барської районної бібліотеки для дітей (Вінницька обл.) активно співпрацюють із міським Центром соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями «Еверест». За допомогою інформаційно-комунікаційних технологій бібліотека допомагає людям з особливими потребами пристосуватися до сучасного світу і подолати ізолюваність від суспільного життя. Разом зі своїми колегами бібліотекар Н. Крисько з душею долучається до цієї діяльності: «Усе дуже просто: у бібліотеці їм затишно, адже тут до них дуже добре ставляться. Саме тому вони приходять знову, часто навіть двічі на день». Бібліотекарі надають користувачам можливість реалізуватися через різноманітні хобі: малювання, квілінг, бісероплетіння, ліплення із солоного тіста тощо. Найкращі роботи демонструються в бібліотеці.

**У Барській районній бібліотеці для дітей
проходять тренінги для відвідувачів
із функціональними обмеженнями**

Свого часу волонтер «Евересту» С. Корнеєв прийшов до бібліотеки за оголошенням, щоби безкоштовно знайти в Інтернеті пісні та вірші для організації заходів. Невдовзі він став постійним користувачем і залучив до бібліотеки кількох інших представників своєї громадської організації віком від 13 до 33 років.

Ураховуючи низький рівень комп'ютерної грамотності нових користувачів, у травні 2011 р. бібліотекарі провели для осіб, які мають фізичні вади здоров'я або психологічні проблеми, тренінги: «Я і комп'ютер», «Що таке світова мережа Інтернет?», «Сучасні інформаційні технології».

Окрім підвищення рівня комп'ютерної грамотності користувачів було і значне досягнення: протягом трьох тижнів занять 27-річний хлопець, що має вади мовлення, навчився читати вголос! Пані Крисько пояснює: «Раніше він не наважувався читати, бо соромився своєї вимови. А коли вчився друкувати на комп'ютері, то спробував читати по складах – і в нього вийшло!». С. Корнеєв розповів, що його товариш помітно змінився: «Тепер його не впізнати: він став більш упевненим у собі, життєрадісним, дуже тішиться, що навчився читати вголос!». Волонтер зрадів тому, що мати цього хлопця дозволила йому брати участь у тренінгах, адже спершу вона була проти. А переконало жінку те, що заняття проходять у бібліотеці, а не в Інтернет-клубі!

Найближчим часом бібліотекарі планують розширити тематику навчання і викладати соціальні медіа, безпеку в Мережі та використання веб-ресурсів для відстоювання прав людини. Працівники закладу серйозно налаштовані на всебічну підтримку своїх відвідувачів. Н. Крисько зазначила, що їй «надзвичайно приємно бачити, як проста бібліотека допомагає людям вирішувати проблеми».

Протягом останнього десятиріччя економічна скрута змусила десятки тисяч мешканців Західної України вирушити до Європи в пошуках роботи. Окрім того, що за кордоном заробітчани стикаються з численними юридичними та соціальними труднощами, вони часто виявляються цілковито відірваними від родичів, які залишилися вдома.

Жителька м. Тисмениця, що на Івано-Франківщині, М. Чегорнецька є однією з багатьох людей, що вдома не мають доступу до Інтернету. На думку 59-річної вдови, єдиний син якої працює у Франції, бібліотека може надати суттєву допомогу: «Було б чудово, якби на базі бібліотеки створили осередок для членів родин заробітчани, де можна було б поспілкуватися із близькими та рідними, які перебувають за кордоном, написати листа, почути голос, побачити через веб-камеру. Крім того, членам родин, які лишилися тут, або колишнім заробітчаним психологічно було б легше, якби ми збирались у бібліотеці, обговорювали наболіле, ділились досвідом та попереджали виникнення проблем». Протягом останнього року ці ідеї почали втілюватися в життя завдяки участі в конкурсі співпраці бібліотек із місцевими громадами програми «Бібліоміст». У ньому, окрім Тисмениці, перемогло с. Доброгостів (Львівська обл.). Обидва проєк-

ти мають на меті об'єднати заробітчани та їхні сім'ї через Інтернет у бібліотеках.

Ідея підготовки грантової заявки виникла в активістів Доброгостова в ході реалізації проекту запобігання торгівлі людьми. Учасники семінарів висловлювали стурбованість недостатніми можливостями для спілкування з мігрантами, їхньою правовою неознаністю, а також занепадом сімейних цінностей. За словами директора бібліотеки М. Стефанків, мігранти часто не усвідомлюють проблеми, які можуть виникнути на роботі та в повсякденному житті за кордоном.

Проект швидко став популярним, і тепер до бібліотеки щомісяця надходять близько 50 «Скайп»-дзвінків. І це закономірно, адже за кордоном працюють близько 300 мешканців двох сусідніх сіл – Доброгостів та Бистрий, що становить 10% їх населення. Родичі заробітчани, які хочуть якомога більше спілкуватися з ними, звертаються по допомогу до бібліотеки.

Син Л. Фарими емігрував до Португалії разом із дружиною та дитиною, тож мешканка Доброгостова надзвичайно вдячна за можливість скористатися «Скайпом»: «Враження від спілкування з дітьми словами передати неможливо: то треба відчувати серцем і душею».

Через «Скайп» у Доброгостівській бібліотеці Л. Фарима спілкується з онуком, який живе в Португалії з батьками

«Скайп»-дзвінки – не єдина новинка для відвідувачів. Бібліотека уклала угоду про співпрацю з Всеукраїнським благодійним фондом «Запорука», що координує мережу інформаційних центрів для заробітчани в Україні та Італії. Фонд організовує низку заходів, присвячених актуальним питанням, зокрема перегляди документальних фільмів про ризики нелегальної міграції, семінари про пенсійне забезпечення в Україні та використання веб-ресурсів для захисту своїх прав, а також консультації із законодавства ЄС.

Доброгостів – лише один із населених пунктів, де діють «Скайп»-пункти для мігрантів, і представники «Запоруки» називають цю співпрацю «феноменальною». Серед іншого, бібліотекарі вже допомогли кільком українцям легально працевлаштуватися в Італії.

Доброгостівські бібліотекарі також організовують заходи для членів родин заробітчани, які залишаються в Україні. Відвідувачі мають нагоду за круглим столом обговорити свої проблеми, а діти й підлітки спілкуються з психологом та священником, отримують поради. Щотижня в бібліотеці збирається мо-лодь для перегляду фільмів.

Бібліотекарі, які обслуговують різні соціальні групи, одними з перших усвідомили важливість розв'язання проблеми доступності інформаційно-комунікаційних технологій для людей з особливими потребами. Адже навіть створивши сотні чудових спеціалізованих центрів, не можна повною мірою її вирішити. «На жаль, доступу до можливостей нових інформаційних технологій ніяк не сприяє транспортна й архітектурна недоступність житлових будинків, публічних установ, шляхів пересування. Сучасний розвиток Інтернет-сервісів здатний нехай не замінити спілкування з навколишнім світом, але забезпечити дорогоцінною інформацією, необхідними товарами, послугами», – зазначає завідувач сектору інформаційно-ресурсного центру «Джерело» Луганської ОУНБ ім. О. М. Горького Н. Лікоць.

Така ситуація підштовхнула луганських бібліотекарів об'єднати зусилля з кількома місцевими організаціями інвалідів, щоб спільно реалізувати проект для навчання людей з особливими потребами базових навичок користування комп'ютером. 28 січня

Тренери Мобільної школи при Луганській ОУНБ проводять заняття просто неба

2011 р. відбулося офіційне відкриття Мобільної школи комп'ютерної та Інтернет-грамотності.

Ця діяльність була розрахована на весь 2011 р., протягом якого курси пройшли 39 людей (14 – з вадами зору і 25 – з обмеженнями руху). Мобільна школа стала осередком партнерства та толерантнос-

Особи, які не можуть прийти до бібліотеки, завдяки проекту Луганської ОУНБ навчаються у себе вдома

ті, оскільки навчання проходить у зручному для кожного місці (у т. ч. вдома). Вона є такою популярною, що навіть не змогла прийняти заявки всі охочих, а деякі учні приїжджають до Луганська з інших населених пунктів. Природно, що опанування комп'ютера дозволило переважній більшості учнів хоча б частково побороти ізольованість від зовнішнього світу. За відгуками, набуті навички Інтернет-спілкування посприяли відновленню втрачених зв'язків і зміцненню існуючих. П'ятдесятивосьмирічний В. Зуєв, інвалід I групи (поліомієліт) розповів неймовірну історію: «Завдяки Інтернету я знайшов своїх дітей за кордоном. Вони живуть там уже 20 років, а я нічого не знав про їхню долю! Тепер маю можливість спілкуватися з родичами та друзями».

Кілька учнів зізналися, що придбали комп'ютер набагато раніше, проте опанувати його самотужки не вдалося. Враженням ділиться Н. Чижик, одна з тих, що навчалася вдома: «Перше й найголовніше, чого я навчилася, – не боятися комп'ютера. Загалом це дуже хороша ідея, адже я вже 11 років не виходжу з квартири і ніколи не змогла б поїхати навчатися самостійно». Дев'ятнадцятирічна М. Оксак, попри I групу інвалідності (ДЦП), вступила до інституту на дистанційний курс. Раніше такий предмет, як «Інформатика», у школі не викладали, тому нагода набутися навичок навчання через Інтернет виявилася дуже доречною. «Коли тобі доступно пояснюють і показують, як і що робити, то й результат зовсім інший», – каже дівчина. А студентка юридичного факультету Східноукраїнського національного університету О. Рудь зазначила, що можливості комп'ютера допомагають «не випасти з життя і почуватися нарівні з усіма».

У свою чергу, учні з вадами зору підкреслювали, що Мобільна школа стала важливим кроком у професійному розвитку. За словами вчительки історії О. Цуканової, «комп'ютер – досить вагомий фактор потреби мене як сучасного педагога, а не жалюгідного інваліда по зору». Інший учень школи, І. Санін, також зазначив про появу нових горизонтів та розкрив свої наміри: «Я планую в майбутньому відкрити власний Інтернет-магазин, і мої друзі з Німеччини обіцяли допомогти».

Трансформація діяльності бібліотек позначилася останнім часом навіть на місці надання послуг: дедалі частіше бібліотекарі виходять за межі приміщень книгозбірень, аби залучити нових відвідувачів. Наприклад, три бібліотеки Вінниччини розмістили свої стенди в торговельних центрах та просто неба.

Директор Тульчинської районної бібліотеки В. Вігуржинська давно розмірковувала над новими способами просування свого закладу. Дізнавшись про можливість отримати грант на реалізацію своєї ініціативи, вона запланувала розповсюдження рекламних матеріалів та придбання ноутбука для користування Інтернетом. Вагань щодо найзручнішого місця у пані Вігуржинської не було: «Я одразу вирушила до нового сучасного торговельно-розважального комплексу “Європейський”, щоби домовитися про можливе розміщення рекламних

Відвідувачам ТРК у м. Тульчині роздають рекламні матеріали про бібліотеку

матеріалів. Власник відповів, що для бібліотеки у них завжди буде надано найкраще місце, тож можна вибирати, де мені подобається!».

Мешканці та гості міста позитивно сприйняли ініціативу. «Приємно, що бібліотекарі не відсиджують у своїх кабінетах, а йдуть до людей, добре усвідомлюючи, що треба змінювати форми і методи роботи», – ділиться враженнями депутат міської ради С. Черпнатий, який сам є активним відвідувачем Бібліотеки. Молодші користувачі із захватом взялися допомогти – роздавали флаєри, запрошували людей скористатися послугами бібліотеки і т. ін.

Із радістю відгукнулися на ініціативу й бібліотечні працівники. «Я навіть не сподівалася, що мої колеги так спокійно сприймуть цей проект і без комплексів працюватимуть серед людей. Виявляється, варто було лише спробувати», – не приховує свого задоволення пані Вігуржинська.

Бібліотекарі приходили до ТРК раз на два тижні у найбільш відвідувані людьми дні, пропонуючи покупцям і підприємцям друковані видання та інформуючи про вільний доступ у бібліотеці до Інтернету. В результаті до неї прийшло на 649 відвідувачів більше, ніж у цей період рік тому, а записалися ще 665 нових користувачів.

За словами бібліотекарів, ініціатива «відкрила очі на бібліотеки багатьом людям», адже мешканці міста змогли дізнатися про усе розмаїття послуг. Саме тому навіть після завершення тримісячного проекту бібліотечні працівники досі періодично «виходять у люди».

Утім, використання приміщень ТРК для просування послуг було не єдиною вдалою знахідкою. Влітку 2011 р. працівники Вінницької ОУНБ ім. К. А. Тімірязєва встановили намет просто на вулиці, запрошуючи перехожих почитати нові книги та журнали, «увійти» в Інтернет та дізнатися про заходи в бібліотеці.

Багато записів, залишених на «паркані відгуків та пропозицій», свідчать про те, що відвідувачі залишилися задоволеними цим заходом: «Це було класно! Дякую, що нагадали про чарівний світ кни-

ги та місце, де можна розслабитись»; «Дуже зручно. На свіжому повітрі – інтелектуальна їжа»; «Бібліотека – the best. I love you».

**Волонтер і відвідувачі намету
Вінницької ОУНБ**

же щодня, але ніяк не міг зібратися записатися –

Особливу популярність новинка мала серед студентів, менеджерів та працівників фінансових установ, які почали масово отримувати читацькі квитки. «Ходжу повз бібліотеку май-

доки не поставили намет на тротуарі», – зізнався один із 1 068 нових користувачів. Такий успіх надихнув і бібліотекарів м. Крижополя провести подібну кампанію.

Вінницька обласна бібліотека для дітей ім. І. Франка не так давно переїхала до просторого приміщення в Торговельному центрі, побудованому в самому серці міста. Протягом літнього періоду бібліотекарі поєднували традиційні відвідини шкіл та дитсадків із щотижневими заходами для маленьких читачів просто неба.

Отже, саме такими хочуть бачити новітні бібліотечні заклади їхні працівники та відвідувачі. А оскільки бібліотеки – частина сучасного світу, який швидко змінюється, можна з упевненістю сказати, що вони й надалі дивуватимуть нас та змінюватимуть наше життя на краще!

*Н. Людвік, директор,
О. Шевченко, завідувач сектору
ЦБС Оболонського району м. Києва*

ВЕБІНАР ЯК НОВА ФОРМА ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ

ЗАГАЛЬНОВІДОМО, що нові слова виникають не лише в мові науки. Вони з'являються в усіх сферах нашого життя, оскільки нове пронизує весь навколишній світ – від природи, виробництва, науки, політики до побуту. Свого часу М. Рильський із цього приводу сказав, що нові слова родяться у мові щодня – у міру того, як щодня родяться нові явища і поняття. Так, порівняно недавно (починаючи з середини 1980-х рр., і особливо в 1990-ті) в нашому професійному мовному активі з'явилися такі поняття, як «комп'ютер», «сканер», «принтер», «ксерокс», «Інтернет», «мас-медіа», «аудит», «менеджмент» та багато інших. Здавалося, запам'ятати, осягти їх значення і практичну суть буде неможливо. Але нині без цих слів уже важко уявити наше сьогодення. Втім, інноваційні процеси в мовному середовищі не припиняються, а продовжують раз у раз з'являтися на всіх рівнях нашого буття, і насамперед у професійній царині, проходячи тут своєрідну апробацію. Бібліотечна справа, безумовно, теж не стоїть осторонь від цих важливих, невідворотних процесів, особливо коли йдеться про використання новітніх інформаційних технологій.

У цьому ми переконалися ще раз на початку жовтня 2011 р., коли ЦБС Оболонського району м. Києва готувалася приєднатися до проведення міжнародного вебінару «Вступ до Гайдарознавства», в якому брали участь бібліотеки, музеї, будинки дитячої творчості, школи, що носять ім'я Аркадія Петровича Гайдара, з 44 міст Росії, України, Білорусі.

Переважній більшості наших працівників (не приховуватимемо – якоюсь мірою й авторам цієї статті) довелося попервах з'ясувати, що ж це за незрозуміле поняття – «вебінар»? Врятував, як завжди в таких випадках, Інтернет. Аби полегшити виконання цього завдання колегам, які на практиці ще не стикались із цим професійним неологізмом, пропонуємо коротеньку довідку.

Вебінари – це заходи, подібні до звичайних семінарів. Тут так само передбачено послідовні доповіді, показ презентацій, запитання й відповіді тощо. Проте все це відбувається в режимі реального часу або, як нині кажуть, в онлайн-режимі, через Інтернет. Кожен учасник перебуває біля свого комп'ютера чи все, що відбувається на вебінарі, проектується для певної групи учасників на великому екрані. І все це, зрозуміло, не залежить від географії й місцезнаходження тих, що вирішили цілеспрямовано поспілкуватися. Відмінність вебінару від відеоконференції полягає в тому, що з'являється можливість перетворення доволі великої кількості глядачів у реальних співрозмовників. При цьому необхідно лише встановити мікрофон, або ще краще – веб-камери. Отже, проведення вебінарів дає можливість брати участь у багатосторонніх відео- й аудіоконференціях; завантажувати і переглядати презентації та відеоматеріали; спілкуватися у чаті; демонструвати учасникам екран комп'ютера ведучого.

Використання цієї нової технології дистанційного навчання й спілкування також дозволяє: